Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35497
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

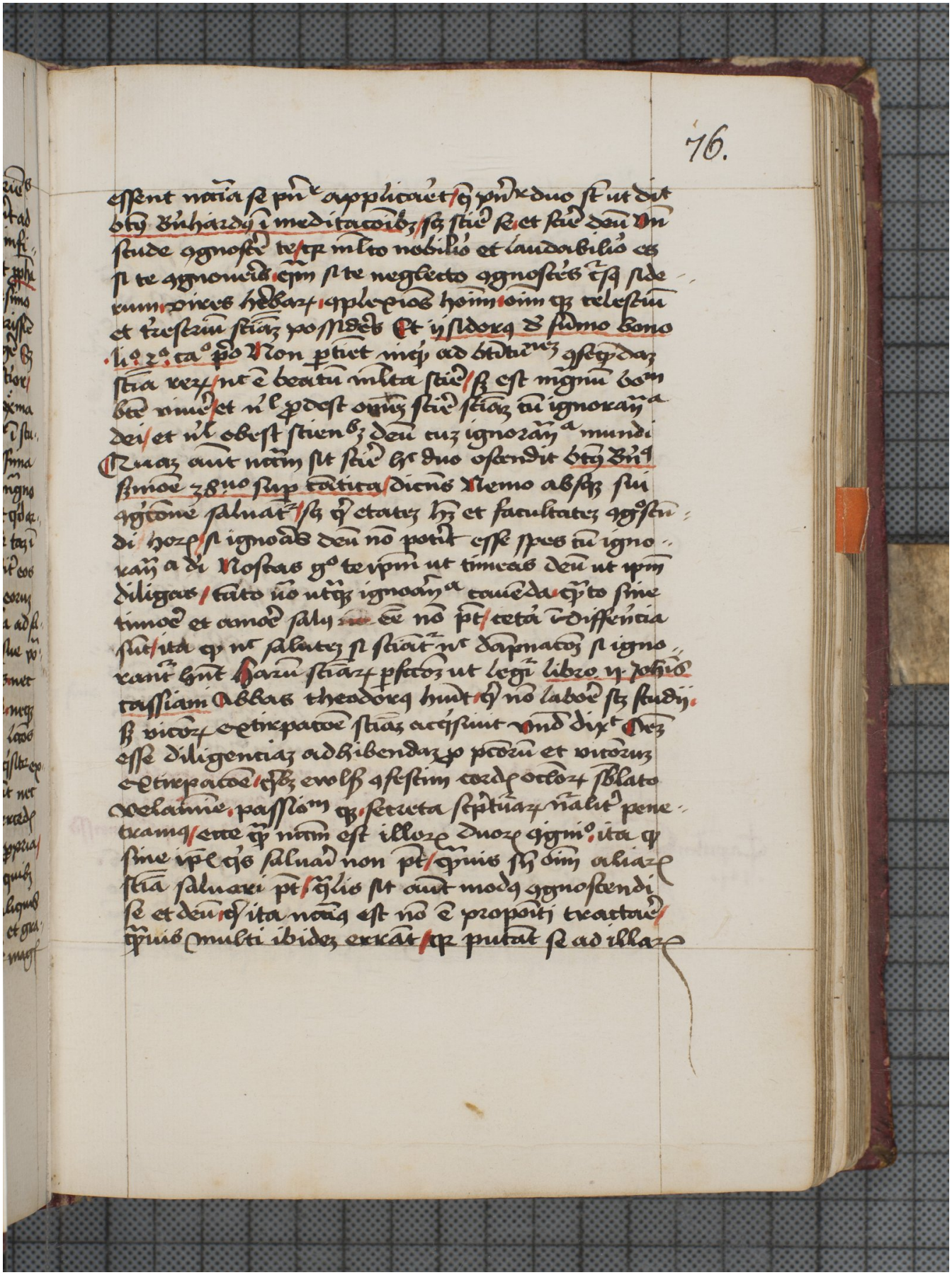

76.

essent maia se prudenter applicaret / quia duo sunt ut dicit
beatus Bernardus in meditationibus, scilicet scire se et scire deum. Un-
de agnosce te / tu in illo nobilior et laudabilior es
si te agnoscis, quam si te negligendo agnoscis. Et sicut
ait Origenes hebraice / apud eos homo dicitur celestium
et terrestrium scientiam possidens. Et ysidorus de summo bono
li. 2. ca. 40. Non pertinet mihi ad studium quesitam
scientiam rerum, nec beatum multa scire / sed est magnum bo-
num nosse omnia / et nil prodest omnium scire scientiam tui ignorantia
dei / et nil obest scientibus deum tuam ignorantia mundi.
Quam autem nostrum sit scire hec duo ostendit beatus Bernardus
sermone 38. super cantica / dicens. Nemo absque sui
agnitione salvatur / sicut quidem etatem habet et facultatem agnoscendi
horum / si ignoras deum non potest esse spes tua igno-
rantia a deo. Nostras igitur te ipsum ut timeas deum ut ipsum
diligas / tuto uno utique ignorantia caveda quia to sine
timore et amore salvari non est / cetera differentia
sunt / ita quod nec salvatur si scitur nec damnatur si igno-
rantur habent. Harum scientiarum perfectior ut legitur libro. v. Johannis
cassiani abbas theodorus habuit / qui non labore sed studio
sibi victorie et triumphatore scientiam acquisivit. Unde dixit. Nec
esse diligentiam adhibendam pro proximi et victorum
triumphatore / esse enim velle quesitum corde oculorum sublato
velamine passionum quasi secuta septuaginta valuit pene
tramq / ecce quia nemo est illorum duorum quorum. ita quod
sine ipse ejus salvari non potest / quinis sicut omnia alia
scientia salvari potest / quilibet sit aut modo agnoscendi
se et deum / sed ita notum est nos esse propositi tractatum /
quinis multi ibidem errant / qui putant se ad illam